

de enkelte Regnskabsordener, der finde Sted paa mange Steder, skulle paatales, hvor de forekomme, er jeg naturligtvis ganske enig med den ærede Rigsdagsmand, derom kan der ikke være nogen Tvivl, men naar man betragter disse Regnskabsordener i Forhold til visse Regnskabsprinciper maa man albrig tabe det Synspunkt af Sigte, om man ved at indføre nye Regnskabsprinciper, opnaaer at blive fri for de samme Ulemper, hvortil det nu bestaaende System giver Anledning. Det er det, man bestandig maa holde for Die; thi den Slutning er ikke rigtig, naar man siger: Følgen af dette Princip er, at det giver Anledning til de og de Ordener, som vi beklage, og vi bør altsaa følge et andet Princip for at blive fri for disse Ordener. Spørgsmaalet er nemlig det: vil dette andet Princip virkelig frie os for disse Ordener, eller vil det ikke medføre Ulemper af en anden Art, der maastee ere ligesaa beklagelige som de tidligere? Det rigtigste Princip vil være, i det Enkelte at paatale Regnskabsordener, hvor de forekomme, og hvad enten man forresten følger det ene eller det andet Princip, saa vil Regnskabernes Formaal i det Væsentlige blive naaet, naar man sørger tilstrækkelig for Principets Gjennemførelse: Det, hvorpaa jeg tillod mig at henlede Opmærksomheden, var, at det efter de Ytringer, der forekomme i det ærede Udvalgs Betenkning, ikke er ganske klart, om man har modsat sig denne Regnskabsform, fordi man overhovedet var imod den, eller fordi man, efter hvad der nu synes at fremgaae af den ærede sidste Talers Foredrag, meente, at der ikke var aldeles tilstrækkelig Anledning til at lade Udgiften gaae over fra det ene Aar til

det andet. Er dette Sidste Meningen, saa er jeg, som jeg tillod mig at udtale, enig med det ærede Udvalg; thi det bør strengt paasees fra Administrationens Side, at Regningerne indkomme i rette Tid, og at Regnskaberne komme i Orden. Dette vil, som forudsat af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Rimestad), ikke kunne skee til den 31te Marts, eller ikke engang, hvis man vil være liberal, til den 1ste April, men jeg vil ogsaa gjøre den ærede Rigsdagsmand opmærksom paa, at Regnskaberne ikke strengt afflutes den 31te Marts. Statsregnskabet fremkommer nemlig først omtrent i August Maaned, og der gives derfor de Regnskabsførere, der have at meddele Statsbogholderiet Underretning, en vis Tid til at gjøre deres Regnskaber færdige; man gaaer ikke frem med den Strengthed, at de, der have reist eller maastee endnu befindes paa Reiser, bestemt til den 1ste April skulle have meddeelt Justitsministeriet, hvilke Udgifter de have gjort indtil denne Dag Kl. 12 om Middagen, men man fordrer, at de skulle meddele Underretning om deres Udgifter saa betimeligt, at disse kunne optages i Statsregnskabet, der, som sagt, udkommer i August Maaned. Derved stiller Sagen sig meget forskjelligt fra det Standpunkt, hvorpaa den ærede Rigsdagsmand stillede den. Havde det derimod været Udvalgets Mening, hvad jeg nu ikke troer det er, at ville sige, at selv om man indrømmede, at disse Udgifter ikke kunde afholdes inden det Tidspunkt, til hvilket Regnskaberne maae komme tilstede, altsaa omtrent i August Maaned, maatte man dog modsætte sig denne Posteringsmaade, vilde jeg have været uenig deri, men efter hvad der her er ytret, er denne Uenighed nu bortfalden.